

[Nyrup Rasmussen]

Det er jo ikke sådan, at Møn eller Lolland-Falster eller dele af Midt- og Vestjylland har opfyldt alle deres udviklingsbehov, at vi nu kan sige, at der ikke længere er brug for nogen som helst form for egns- eller lokalindustripolitisk indsats, tværtimod. Danmark er ved at udvikle sig til et land, der er gået meget længere end noget andet land inden for EF-området. Ja, selv i England har man stadig væk en erkendelse af, hr. Grove, at der er behov for en aktiv industripolitik.

Jeg skal derfor indtrængende sige til industriministeren, at jeg synes, at det lovforslag om erhvervsfremme, man her og nu vil gennemtvinge, bør vække til eftertanke sommeren over for ministerens vedkommende.

Ministeren er kommet i den situation, at ministeriet efterhånden er blevet et ministerium ikke for industripolitik, men for en politik, der betjener søfarten, en politik, der betjener turismen, en politik, hvor ministeren kan fortælle de andre EF-lande, at nu skal de også afskaffe deres industripolitik. Det kan vi ikke være bekendt.

Vi har, som hr. Bjørn Westh sagde, et helt fundamentalt problem: Hvis vi vil producere os ud af vort statsfinansielle underskud, så er den logiske konsekvens, at den aktive industripolitik, sådan som det også har været erkendt af industriministerens forgænger, må på banen igen her i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Vi har masser af gange hørt hr. Nyrup Rasmussens forelæggelse af en aktiv industripolitik set ud fra Socialdemokratiets synspunkter. Det er jo ikke første gang. Vi fik den også ved førstebehandlingen, hvor man udtrykkelig sammenlignede ved at gøre op i kroner og øre, hvor meget man gav i støtte i de andre lande i forhold til, hvor meget man gav i støtte i Danmark. Og derudfra konkluderede man, at nu har vi ingen industripolitik, for vi giver ikke tilstrækkeligt i støtte.

Det er jo den omvendte verden. Når vi skal klare os i Europa i det indre marked, så klarer vi det ikke igennem støtteordninger. Det har vi også set inden for skibsværfterne. Vi har set det ved B&W, vi har set det på alle andre områder.

Det, vi kan være enige om, er, at der skal en strukturændring til. Hvis vi ikke kan klare os på

det ene område, så skal vi være så fleksible i vor politik herhjemme, at virksomhederne kan omlægge deres produktion. Det er dér, vi kan klare os.

Vi kan ikke klare os i konkurrence med andre landes statskasser. Det er ikke på den måde, vi skal konkurrere. Vi skal konkurrere ved at give erhvervsvirksomhederne muligheder og frihed til at klare deres produktion, og kan de ikke klare sig i konkurrencen på ét område, så må de lægge den om, for vi klarer det altså ikke gennem støttepolitik.

Det er det, vi prøver at lægge op til, og det er også det, erhvervslivet, erhvervslederne, beder om, når vi kommer ud: Hvis vi kan holde omkostningsniveauet nede, så de kan konkurrere på omkostningerne herhjemme, så skal de nok sælge varerne i udlandet. Det er den besked, vi får gang på gang.

Det er vel også derfor, vi i øjeblikket ser ganske tydeligt, at nedsættelsen af selskabsskatten fra 50 pct. til 40 pct. bliver investeret. Og det er bl.a. derfor, finansministeren må konstatere, at vi ikke får så stor en del af beskatningen fra industrien, for den investerer de, og det er en investering i fremtiden.

Der er ingen tvivl om, at det er det, erhvervslivet vil, og det er det, vi lægger op til, nemlig at komme væk fra den socialdemokratiske tankegang. Jeg synes også, man hører fra LO på mange områder, at det er den vej, vi skal gå, hvis vi skal klare os.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det er et stift stykke, at hr. Nyrup Rasmussen nu taler om en forfejlet industripolitik i forbindelse med et forslag til lov om erhvervsfremme, som Socialdemokratiet støttede den 8. maj i år.

Der er i det lovforslag, vi forhåbentlig vedtager i dag, i forhold til det, som Socialdemokratiet støttede den 8. maj, gået tre væsentlige ord ud: »et regionalt råd«. Det er altså det, vi har taget ud i forhold til det, der var klar til vedtagelse, da vi skrev betænkning den 8. maj. Så er hele landets industripolitik pludselig forfejlet og faldet på gulvet, og det er en sørgelig dag, og hvad der ellers bliver sagt.

Det er dog fantastisk, at når man ikke får sin vilje, så spiller man fornærmet og siger, at regeringens industripolitik er forfejlet. Det virker mildest talt lidt barnagtigt.